

[Elgaard.]

nister. Jeg har da vel ikke hverken overhørt eller overset, at den højtærede Justitsminister paa nuværende Tidspunkt skulde have berørt et Spørgsmaal i Forbindelse med Appelrettens Sammensætning, som jeg synes rejser sig?

Efter Lovforslaget skal der i Appelretten sidde en praktiserende Sagfører, og det bestemmes, at hvis denne praktiserende Sagfører inden for den 8-aarige Periode ophører med at være praktiserende Sagfører, maa han udtræde af Retten og en ny praktiserende Sagfører udpeges. Det Spørgsmaal, jeg gerne vil stille vedrørende dette, er: Ja, men staaer der ikke i Retsplejelovens, jeg tror det er § 125, at praktiserende Sagførere ikke kan være Dommere? Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal vedrørende dette Forhold, om Justitsministeren vil foreslaa en Ændring i Retsplejelovens Paragraf i den Henseende.

Nu er der jo allerede paa nuværende Tidspunkt i Forhandlingerne vedrørende denne Lov talt en hel Del om den eventuelle nærmere Forbindelse eller rettere sagt større Afhængighed, som Appelretten vilde faa af den højtærede Justitsminister, altsaa den udøvende Magt, end vore almindelige Domstoles Medlemmer har. Jeg tror ikke, man helt kan afvise dette. Jeg synes — altsaa rent bortset fra det grundlovsstridige, som jeg allerede har nævnt —, at man vedrørende Udnævnelsen paa Tid ogsaa maa rejse det Spørgsmaal, om denne Lov vil placere denne Særdomstol paa det Uafhængighedsgrundlag over for Administrationen, som Domstolene vedrørende vor Retspleje har inden for det danske Samfund.

Jeg kan ikke give Socialdemokratiets ærede Ordfører Ret i, at Lovforslaget er Udtryk for en demokratisk Tankegang, og at, hvis man ikke blankt kunde acceptere et saadant Forslag, var man ikke nogen rigtig Demokrat. Jeg har en fra dette meget afvigende Opfattelse. Jeg har nemlig den Opfattelse, at i hvert Fald nogle af Ideerne til dette Forslag kan man snarest sige er hentet fra Samfund, hvor Folkestyret for Tiden er sat til Side. Der er jo ingen Tvivl om, at i Samfund, hvor Folkestyret er knækket og knægtet, vil Administrationen helt og fuldt være den afgørende. Der er heller ingen Tvivl om, at dette Lovforslag vil, mere eller mindre vidtgaaende, give Administrationen forøget Indflydelse paa Spørgsmaal, der hidtil afgjort har været Domstolsspørgsmaal og ikke Administrationsspørgsmaal.

Venstre vurderer derfor det forelig-

gende Lovforslag saaledes, at det ikke er helt uden Betænkelighed, den danske Rigsdag kan gennemføre det, forudsat at man ønsker at bibeholde det Retsgrundlag, der hidtil har været det fundamentale inden for dansk Retspleje. Jeg ved da heller ikke rettere, end at det allerede under den nuværende Ordning meget vel er muligt at skride ind imod Dommere. Den tiltalte, der mener sig uretfærdigt behandlet, har Adgang til Fremføring af Klage; og er det ikke saaledes, at Klager over f. Eks. Underretsdommere henvises til Præsidenten for henholdsvis Vestre og Østre Landsret? Er det ikke saaledes, at disse da griber ind og, hvis det er alvorlige Forhold, da foranlediger Retssag indledet? Hvis der paa disse Omraader er for snævre Muligheder for at drage Ret og Skel til alle Sider, nu vel, saa maatte det vel være muligt med den højtærede Justitsministers og maaske ogsaa med Retsplejeudvalgets Bistand at finde Vej frem til en tilfredsstillende Ordning.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ligesom præciserede, at den vældige Modstand, der var rejst, var i saa udpræget Grad kommet fra Dommere, ligesom det var de eneste, der egentlig rigtig var draget i Leding mod dette Lovforslag. I den Anledning vil jeg i al Stilfærdighed minde om, at Retsplejeudvalget bestaar jo ikke alene af Dommere; af dets 17 Medlemmer er de 7 Dommere og de øvrige 10 andre juridiske Repræsentanter. Hvis man derfor vil mene, at den Modstand, der er rejst, den Betænkelighed, der er kommet til Orde over for Lovforslaget, udelukkende skyldes Dommereinteresser, synes jeg, man i høj Grad gør Uret. I Retsplejeudvalget sidder Chefen for Statspolitiet, to Politimestre, to Højesteretssagførere, to Landsretssagførere og to Sagførere for Underretterne. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte, at der i den nye Appelret ogsaa var andre Repræsentanter, og at det skulde være Udtryk for Demokrati og Alsidighed. Ja, den er i alt Fald hverken mere alsidig eller mere demokratisk efter den Affattelse, der foreligger paa det nuværende Tidspunkt, end selve Retsplejeudvalget er, og jeg er da ikke fremmed for, at der ved Udarbejdelsen af Reformer i vor Retsplejelov, naar det drejede sig om Ændringer, som var foreslaaet af den højtærede Justitsminister, har været Spørgsmaal, hvor Justitsministeren i høj Grad har taget Hensyn til Retsplejeudvalgets Mening som Udtryk for en overmaade sagkyndig Bedømmelse. Det vil derfor være rimeligt vedrørende den saglige Behandling af et saadant Spørgsmaal at